
The Antiphysical Review

Founded and Edited by M. Apostol

103 (2004)

ISSN 1453-4436

Starea cercetarii stiintifice in Romania, cauzele ei, si masuri ce se impun pentru redresarea situatiei

Octombrie 2004

M. Apostol

Department of Theoretical Physics, Institute of Atomic Physics,
Magurele-Bucharest MG-6, POBox MG-35, Romania
email: apoma@theory.nipne.ro

Abstract

Cercetarea stiintifica din Romania se afla intr-o stare dezastruoasa, ca urmare a politicii profund gresite, dezastruoase, anti-stiintifice si anti-sociale, practicate de Romania in acest domeniu socio-profesional. Cauzele profunde ale acestei stari dezastruoase rezida in completa indecvare a politicianilor si managerilor de cercetare romani la natura cercetarii stiintifice, in mentalitatea retrograda si regresiva frecventa in Romania, si cultivata de politica Romaniei. Masurile necesare pentru stoparea dezastrului in cercetarea stiintifica din Romania sint exclusiv de natura politica.

Starea

Starea cercetarii stiintifice in Romania in toamna anului 2004 este dezastruoasa. Acest dezastru este provocat de politica profund gresita, anti-stiintifica, anti-economica si anti-sociala, pe care Romania a practicat-o si o practica in acest domeniu. In profunda discordanta cu politica statelor dezvoltate ale lumii, Romania intelege sa-si distruga sistematic si cu metoda cercetarea stiintifica.

Bugetul. Conform legii bugetului, cercetarea stiintifica din Romania are un buget anual de 0.2% din PIB. Acest buget este cu totul insuficient. In Romania exista cca 15-20 000 de cercetatori stiintifici, la o populatie de bugetari de cca 2 milioane. Aceasta proportie de 1:100 trebuie, echitabil, sa se reflecte in bugetul cercetarii. Prin urmare, cercetarea stiintifica din Romania ar fi intitulata la un buget de cca 1%. Disproportia de la 1% la 0.2% este o grava nedreptate sociala, si un abuz, cu urmari dezastruoase in starea cercetarii stiintifice din Romania.

Regimul ilegal. Cercetarea stiintifica din Romania se desfasoara intr-un regim ilegal. Prin legea cercetarii, adoptata recent, cercetarea stiintifica din Romania ar fi intitulata la un buget de 0.8%, in conformitate aproximativa cu o distributie echitabila a bugetului. Aceasta lege a cercetarii este anulata in fapt de legea bugetului, ce prevede numai 0.2%. Reciproc, legea bugetului este anulata ea insasi la rindul ei de catre legea cercetarii. Aceste doua legi contradictorii, impreuna cu multe alte situatii de acest fel, arunca cercetarea stiintifica romaneasca in regim de ilegalitate, si blocheaza in fapt derularea oricarei activitati de cercetare stiintifica.

O tara si doua sisteme. In chestiunea cercetarii stiintifice Romania este o tara si doua sisteme. Sistemul institutelor nationale de cercetare stiintifica nu are, conform legii, salariu. Aceste institute sint declarate, prin lege, agenti economici ce tebuie sa faca afaceri pe piata si sa-si deruleze

activitatea pe baza acestor afaceri. Veniturile salariile in aceste institute se obtin procentual si fara ritmicitate din asa-zisele competitii pe proiecte de cercetare, prevazute de planul national de cercetare si de asa-zisul program nucleu. Conform legii, aceste institute, aflate in grava dificultate bugetara, sint privite de ministerul de finante al Romaniei ca "gauri negre" ale economiei, si, prin urmare, sint intitulate numai la subventii ocazionale, precum cele provenite din asa-zisul program nucleu. Acest program nucleu prevede un procent de maxim 50% din cifra de afaceri a ultimului an, asa incit, aceasta cifra scazind in timp, subventia de la programul nucleu dispare in citiva ani, in regresie geometrica. Nu exista nici un exemplu in lume, nici in istorie, unde salariile in cercetarea stiintifica ar fi obtinute exclusiv prin competitie. In aceasta privinta, politica cercetarii stiintifice a Romaniei este absolut singulara, prin aberatia ce o profeseaza si prin dezastrul pe care il provoaca.

Pe de alta parte, Romania incearca sa dezvolte un sistem artificial de cercetare stiintifica in institutele diverselor academii si in universitati, in care fondurile de cercetare sint atribuite ca venituri suplimentare fata de salarii. Acest sistem de cercetare are salarii bugetare, si, aditional, venituri importante provenite din bugetul cercetarii.

Acest sistem dublu, pe care Romania il practica in privinta cercetarii stiintifice, are profunde consecinte negative asupra domeniului: pe de o parte, un sistem fals in universitati si academii, in care se face foarte putina cercetare stiintifica si de proasta calitate, este subventionat excesiv, pe de alta parte, institutele nationale, unde s-a produs si inca se mai produce, cu mari dificultati, cercetarea stiintifica de cea mai buna calitate si eficienta a Romaniei, sint distruse prin lipsa finantarii.

Blocajul legilor. Conform legilor Romaniei, institutele nationale de cercetare stiintifica din Romania sint proprietatea statului roman, dar in acelasi timp, statul roman este si principalul beneficiar (sau client) al rezultatelor acestei cercetari, si, totodata, este si executantul activitatilor de cercetare in aceste institutii. Asadar, proprietarul este si beneficiar si executant, o situatie juridica imposibila, ce blocheaza total activitatea de cercetare stiintifica. Intr-o falsa, si imposibila prin aberatia ei deplina, situatie juridica si legala, documentele si normele contractuale sint stabilite de stat in calitatea lui de proprietar, acceptate tot de stat in calitatea lui de beneficiar, si prevederile lor sint suportate tot de catre stat in calitatea lui de executant. Aceasta este imaginea fidela a unui blocaj total, legislativ, administrativ, juridic, legal si managerial, in activitatea de cercetare stiintifica din Romania. Ea da masura viziunii politice si a capacitatii administrative a politicianilor si managerilor de cercetare din Romania.

Falsificarea. Romania declara oficial ca ar avea cca 37 000 de salariati in cercetare, 23 000 de cercetatori, 8 000 de cercetatori "atestati" si 5 000 de doctori in stiinte. Este complet ne-explicitat continutul diferentei dintre 37 000 si 23 000, al diferentei dintre 23 000 si 8 000, este necunoscut termenul de cercetator "atestat" (exista oare cercetatori "cu delegatie"?). Cu o cifra de 23 000 Romania este aproape de media Europei, sau a SUA, unde exista cca 1 cercetator in medie la mia de locuitori, dar cu cifra de 8 000 Romania se afla sub mijlocul acestei medii, ceea ce ar indica o sub-dimensionare importanta a cercetarii in Romania. Pe de alta parte, alte cifre oficiale, probabil mai realiste, dau cca 15 000 de cercetatori, sau salariati ai cercetarii, in Romania, asa incit cifra reala ramine in buna masura necunoscuta. Pe langa cei 37 000 de salariati in cercetare, Romania pretinde ca ar mai inregistra cca 20 000 in asa-numita cercetare departamentala, al caror buget (alte 0.2 procente) se inregistreaza in mod fals, de doua ori, odata in bugetul ministerelor si a doua oara in bugetul cercetarii. Daca e adevarat, cercetarea stiintifica in Romania este supra-dimensionata in raport cu media tarilor dezvoltate cu un factor mai mare de 2. Astfel de date, cu totul contradictorii si imprecise, arata totala ignoranta a politicianilor si a managerilor cercetarii stiintifice din Romania in acest domeniu, sau lipsa lor de transparenta intr-o chestiune ce tine de gestionarea fondurilor publice. In ambele cazuri, situatia este inacceptabila.

Distrugerea capacitatii de cercetare. Romania nu mai investeste de mult in cercetarea stiintifica. Infrastructura cercetarii stiintifice in Romania este degradata in proportii majore, cladirile, laboratoarele, instalatiile utilitare, caile de acces si comunicare, dotarile specifice si instalatiile tehnologice, patrimoniul cercetarii stiintifice romanesti, sint distruse, in mare parte jefuite de o asa-zisa privatizare, "valorificate" in beneficiul unor asa-zisi manageri de cercetare, sau al clanurilor de putere social-politica pe care acestia le reprezinta. Prin lege, cercetarea stiintifica in Romania este obligata, in mod imposibil, sa-si plateasca utilitatile si intretinerea infrastructurii din costurile cercetarii. Echipamentele de cercetare stiintifica, aparatura, instrumentele, materialele, instalatiile tehnologice de cercetare sint de mult uzate moral si material, dar politica Romaniei in cercetarea stiintifica a renuntat de mult la astfel de cheltuieli structurale. In acest peisaj dezolant au aparut, ici si colo, citeva camere, cite o salita, cite un culoar, cite o hala, reconditionate, zugravite si prevazute cu aer conditionat, termopan si incalzire, dotate cu aparatura moderna primita cadou de la partenerii internationali "generosi" ai Romaniei, construite prin atribuire directa de fonduri "competitive" unor "cadre de nadejde", "de incredere", adevarate sanctuare ale cercetarii moderne din Romania, muzee tinute sub cheie si date (nu intimplator) in grija unor "cercetatori de imagine", unde nu se lucreaza, unde se fac numai fotografii pentru pliantele politice circulante la expozitiile, simpozioanele si "mesele rotunde" nationale ce slavesc "succesele" cercetarii romanesti, in special produsele "conro", adica produsele "concepute" in Romania. Sub acest cinism politic, suprastructura cercetarii stiintifice din Romania, adica cercetatorii stiintifici, salariatii din cercetare, nu au dreptul, conform legii, la salarii.

Relatia oneroasa cu Uniunea Europeana (UE). Romania cotizeaza anual cca 20% din propriul ei buget de cercetare stiintifica la cercetarea stiintifica comunitara a UE, in vreme ce statele membre cotizeaza numai 5% in medie. Aceasta proportie reprezinta cca \$15 milioane din bugetul anual de cca \$80 milioane al cercetarii stiintifice din Romania. Numai cca 9% din aceste fonduri se intorc in tara. Aceasta cotizatie este stabilita pe baza procentului de 5% din 0.8% buget, declarat de Romania si acceptat de UE, in mod fals. Intr-adevar, 5% din 0.8% fac cca 20% din 0.2%. Asadar, o politica de fals in documente oficiale, pe care o practica atat Romania cit si UE, pagubeste cercetarea stiintifica romaneasca de cca 1/5 din bugetul ei.

Relatii internationale politizate. O risipa importanta face Romania cu fondurile ei de cercetare stiintifica prin plata cotizatiilor politice de asociere formala la diverse institutii si organizatii internationale de cercetare stiintifica, precum Dubna-Rusia (cca \$600 000 anual), CERN-Europa-Geneva (cca \$3 milioane anual), etc. Aceste cheltuieli nu sint justificate de o participare efectiva a Romaniei la cercetarile stiintifice derulate in astfel de institutii si organizatii, ele reprezentind costuri disimulate ale unor relatii si angajamente de natura politica, sau de alta natura, nedeclarata.

Birocratia. Cheltuielile implicate de cercetarea stiintifica din Romania sint rezultatul multiplicarii costului real al cercetarii cu un factor de aproape 3. Acest factor este unul de natura sociala si politica, si provine, in principal, din birocratia si administratia excesive practicate, conform legilor, in cercetarea stiintifica romaneasca, precum si din sistemul contabil-financiar al Romaniei (stabilit de legea contabila-financiara), sistem ce este mult depasit de activitatile din Romania, in special de cele din cercetarea stiintifica. Conform unor astfel de legi, de exemplu, cercetarea stiintifica din Romania este considerata serviciu, si, ca urmare, costurile sint stabilite prin devize contabile contractuale si achitate dupa executie, in sistem post-calcul, o situatie complet inadecvata naturii acestui domeniu.

Coruptia. In sistemul de cercetare bugetar al Romaniei, specific academiilor si universitatilor, se practica, prin lege, venituri salariale suplimentare, alte venituri pecuniare, cumulul de salarii bugetare (absent in orice stat din Europa si in SUA), sporuri salariale de doctorat, de conducere de doctorat, de fidelitate, de stres, etc, discriminari uriase intre salariile cadrelor universitare,

in vreme ce instituturile nationale de cercetare stiintifica din Romania nu au salarii, nu au astfel de sporuri, iar dreptul de conducere a doctoratului le-a fost anulat de o politica abuziva in favoarea universitatilor. Instituturile nationale de cercetare lucreaza in Romania pe baza de contract, rapoarte de executie, competitie, rezultate stiintifice si publicatii stiintifice, in vreme ce sistemul bugetar din cercetarea romaneasca este salarizat fara nici un fel de obligatii contractuale. Aceasta situatie dubla, stabilita de legile Romaniei, genereaza abuzuri, falsuri si coruptie in sistemul universitar, in academii si in cercetarea stiintifica din Romania. Oamenii politici din Romania sint frecvent profesori universitari la mai multe universitati simultan, foste cadre ale unei ideologii retrograde si-au confectionat cu masina politica romaneasca adevarate fiefuri universitare sau asa-zise institutii de cercetare stiintifica, membrii politici ai Academiei Romane si-au adjudecat recent, in mod abuziv, salarii de asa-zis merit, toate acestea in dauna unor relatii sociale oneste, echitabile, functionale. Cercetarea stiintifica si invatamintul universitar din Romania sint invadate, sufocate si manipulate de impostori politici, onerosi, abuzivi si fraudulosi, aflati cu precadere in rindurile asa-zisilor manageri, care sint instrumentele politicii de distrugere sistematica a acestui domeniu socio-profesional.

Risipa, frauda si dezorganizarea. Prin lege, Romania isi risipeste bugetul de cercetare stiintifica pe asa-zise programe de cercetare stiintifica ce nu au nici o legatura cu cercetarea stiintifica, si nici o relevanta intelectuala, economica sau sociala. Astfel, in numele cercetarii stiintifice din programele nationale de cercetare, Romania finanteaza asa-zise cercetari in domeniul "inventarierii pietrelor funerare din cimitirul Bellu ortodox", in "menopauza la sobolani", in "piatra de sculptura", in istoria "monumentelor funerare pictate", in chestiunea "ajutorului de stat", in problema "competitivitatii economiei romanesti", in chestiunea "spatiului virtual de invatare a terminologiei europene" (CERES, Competita C4-2004). Situatii si mai grave exista in celelalte programe de asa-zisa cercetare stiintifica in Romania, precum RELANSIN, MATNANTECH, VIASAN, etc. Promovarea, prin asa-zisa competitie, a unor astfel de proiecte de cercetare aberante se face pe baza unui lobby abuziv, prin trafic de influenta, prin practici oneroase ce fraudeaza grav cercetarea stiintifica romaneasca si conduce la extinctia ei. Asa-zisii manageri ai cercetarii romanesti, adica directori, universitari, sefi de programe de cercetare, conducatori, coordonatori, responsabili, monitori, evaluatori, juristi, economisti, etc, sint incapabili sa gestioneze situatia, si pentru ca situatia este practic imposibil de gestionat, dar si pentru ca acesti asa-zisi manageri nu sint profesionisti ai cercetarii stiintifice, nu au competenta profesionala necesara oricarei pozitii de autoritate, de responsabilitate, de respectabilitate si de onorabilitate. Cu obstinatie, Romania promoveaza in functii de conducere din cercetarea stiintifica romaneasca exclusiv cadre compromise profesional, moral si politic, provocind in acest fel o uriasa dezorganizare a domeniului, si, in fapt, distrugerea lui sistematica. Este relevant in aceasta directie lipsa de inventariere a cercetarii stiintifice din Romania, necunoasterea datelor principale de analiza a sistemului, precum institutiile de cercetare, misiunea lor, obiectivele, rezultatele, bugetul, finantarea, resursele umane, orientarea, etc, indicatori absolut necesari pentru o eventuala incercare de gestionare a acestei situatii dezastuoase. Printr-o politica profund anti-stiintifica si anti-sociala, Romania nu reuseste astazi sa produca decit pseudo- si anti-stiinta, ne-, meta-, para- si cuasi-stiinta si -stiintifici, falsa educatie, ocultism, mistica, magie, agresivitate, deranjamente psihice, retardare mentala, sub-cultura, lipsa de civilizatie, un climat cu un imens potential anti-social, ilegalitate, mizerie, primitivism, conflicte sociale si pericol social. Toate acestea, din pacate, in numele cercetarii stiintifice, ceea ce pune intr-o situatie umilitoare si injositoare cercetarea stiintifica in Romania, si constituie cauza principala a plecarii masive a tinerilor cu profil de cercetare stiintifica din Romania in statele dezvoltate ale lumii, si a depopularii instituturilor de cercetare de cercetatori consacrați.

Rasturnarea valorilor. Cu exceptia Romaniei, toate statele ex-comuniste care au suferit schimbarile social-politice de la sfirsitul deceniului al 9-lea din secolul trecut au avut o componenta

predominant reformatoare. Spre deosebire de aceasta caracteristica generala, regimul comunist (sau "pecerist") din Romania s-a prabusit in 1989 sub greutatea propriei ineficacitati, a colapsat prin implozia propriei incapacitati de a continua, prin auto-blocare, sub efectul propriilor disfunctionalitati majore. In vreme ce toate celelalte state ex-comuniste au incercat o continuare reformatoare, un oarecare control constientizat al acestor schimbari majore, Romania s-a lasat "in voia soartei", suferind o profunda discontinuitate social-politica. Si in aceasta privinta Romania este atipica, singulara, neincadrabila in nici un curs politic enuntabil, ceea ce arata inca o data starea profunda de inapoiere a societatii romanesti. In consecinta, in situatia de "carta" complet "alba", de "nou total si deplin", urmatoare evenimentelor din 1989, diverse puteri politice au incercat sa-si legitimizeze autoritatea in Romania prin singurele metode naturale in astfel de situatii, anume provocarea, intimidarea populatiei, diversiunea de natura terorista, santajul, forta, ceea ce explica evenimentele sociale tragice din Romania anilor 1990. Incercarile de legitimizare a diverselor noi puteri nu s-au sfirsit, ele continua si astazi in Romania, si nu vor inceta, foarte probabil, pina cind societatea romaneasca nu-si va constientiza si rationaliza cursul ei social-politic, nu-si va asuma corect istoria pentru a-si putea identifica optiunile viitorului.

Fortele social-politice dominante astazi in societatea romaneasca sint fostele structuri de conducere politica si de control secret al societatii, fragmentate pina la dimensiunile unor mici companii private rivale, companii aflate in competitie pe o piata libera a carei prada este populatia Romaniei, mici formatiuni aproape patriarhale, clanuri legate prin trecutul lor subversiv, care au reusit sa-si insuseasca in mod ilicit averi importante, care deruleaza o lupta "fratricida" de tip mafiot, si a caror arma principala este santajul reciproc cu propriul lor trecut compromis de cadre "peceriste, uteciste, sindicaliste, securiste", etc. Putinele personaje independente care au reusit sa faca averi in societatea romaneasca dupa 1989 (probabil legal in raport cu noile legi, dar ilegal in raport cu legi corecte) sint supuse atacurilor abuzive, de tip mafie organizata la nivel social, din partea acestor "sereleuri" de foste cadre ale regimului politic trecut, "turnatori", supraveghetori sociali, manipulatori, diversionisti, provocatori, ceea ce amplifica instabilitatea si insecuritatea sociala in Romania. Acest perpetuu razboi civil din societatea romaneasca blocheaza complet orice sansa de redresare a Romaniei. In aceste conditii, Romania nu are sansa niciunei clase politice responsabile, nici a unei clase de mijloc puternice, nici a vreunei functionalitati sociale. Cu valorile rasturnate, Romania incearca zadarnic sa se legitimizeze in proprii ochi.

Aceasta rasturnare a valorilor a afectat substantial cercetarea stiintifica romaneasca dupa 1989. Politica de cadre a regimul comunist din Romania a practicat mult anti-selectia (sau selectia negativa) in cercetarea stiintifica, invatamintul universitar si viata academica, dar fenomenul de rasturnare a valorilor in aceste domenii s-a generalizat in Romania, a capatat proportii incontrolabile, dupa 1989. Cercetarea stiintifica, institutiile academice si invatamintul universitar au fost intens politizate in Romania comunista, au fost impinzite cu cadre politice "la vedere" si cu cadre de supraveghere si control ascunse, "sub acoperire", in incercarea, poate acceptabila, de a controla gindirea independenta a acestor medii intelectuale (falsificarea valorilor stiintifice si profesionale practicate de regimul comunist in Romania in aceasta intreprindere nu este acceptabila). Dupa 1989 aceste cadre s-au simtit culpabile, si au incercat sa-si confectioneze o noua identitate, respectabila, care sa le puna la adapost de o eventuala "minie proletara". Foarte probabil, o astfel de "logica" nu exista decit in capul lor, dar sperietura acestor personaje ar putea sugera dimensiunile, ramase necunoscute marelui public, a daunelor si prejudiciilor sociale si umane produse de aceste cadre in activitatea lor subversiva de-a lungul anilor. Singura arma la indemina lor a fost santajul politic reciproc, si, in lunile si anii imediat urmatori, ca urmare a liberalizarilor produse in Romania, mita. Prin santaj politic si prin mita Romania si-a confectionat imediat dupa 1989 o serie de asa-zise cadre academice, universitare, manageriale, etc, cu totul false profesional, ajunse insa in pozitii cheie in conducerea cercetarii stiintifice, a invatamintului universitar si a diverselor

academii, care s-au baricadat in aceste "buncare institutionale blindate". Odata aflate la putere, masina politica, alimentata in special cu mijloace pecuniare ilicite, a fost pusa in miscare de catre astfel de personaje de hirtie (nici macar de "carton!"), in directia confectionarii altor si altor cadre de acelasi tip, la fel de false si la fel de pagubitoare, care urmau sa consolideze noile structuri, ca niste "armaturi de incredere". In anii ce au urmat acestui fenomen "primordial", acestui "mit originar" in viata "noii Romanii", s-a produs o reactie serioasa la aceasta actiune anti-sociala (de-abia acum "s-a ridicat poporul", in urma unor astfel de acte provocatoare), si cercetarea stiintifica din Romania si invatamintul universitar romanesc s-au umplut de o multime imensa de cercetatori stiintifici principali "aproximativi", profesori "semi"- si "sferto"-universitari "fractionari", etc, promovati sub "presiunea maselor". Toti fostii secretari de partid "pecerist", toti functionarii utecisti si sindicalisti, toti colaborationistii minori ai regimului comunist din Romania si-au valorificat acum capitalul lor de foste "cadre de baza" loiale, contributia lor la manoperele politice ale regimului trecut, si au promovat in functii profesionale importante in cercetarea stiintifica, academii si universitati, fara sa aiba capacitatea profesionala adecvata unor astfel de pozitii. Cercetarea stiintifica, institutiile academice si universitatile din Romania cunosc acum si "se bucura" de o inflatie serioasa de cadre false promovate pe "criterii social-politice", sindicaliste, de "stiinta socialista", de consens subteran de coniventa, pe criterii de comitet, comisii si tot felul de alte si alte consilii.

Aceasta rasturnare generalizata a valorilor in cercetarea stiintifica din Romania, in institutiile universitare si academice ale Romaniei, a distrus aceste domenii din interior. Rezultatul instalarii noilor "stiintifici, academici si universitari" in posturi si functii a fost fuga tinerilor cercetatori de acasa (tinerii fug de uritul acestor personaje dezagreabile si de dezastrul pe care astfel de "personalitati" il produc in jurul lor), trecerea in "anonimat" a celor citorva profesionisti ramasi in aceste domenii, inlaturarea si eliminarea lor treptata. Aceste personaje false, ajunse la conducerea cercetarii stiintifice din Romania, a institutiilor academice si universitare romanesti, se simt in permanenta contestate de cei citiva profesionisti ramasi in activitate in aceste domenii, desi cu totul intimplator, si foarte arareori, acestia ii contesta explicit. Dar activitatea stiintifica, universitara si academica autentica constituie o permanenta "amenintare" prin ea insasi la adresa acestor impostori. O astfel de situatie "delicata" risca sa fie vazuta si inteleasa usor in special de catre cercetatorii si universitarii tineri, asa incit un punct politic major al impostorilor din stiinta romaneasca il constituie sloganele referitoare la "mobilitatea tinerilor" si la "cooperarea internationale". Pentru a-si proteja pozitiiile ilicite acesti impostori alunga tinerii stiintifici de acasa, in mod explicit, si apoi se pling fariseic pe la diverse "mese rotunde" "inalt patronate" ca Romania isi "pierde creierele". Romania isi "pierde" insa "creierele" pentru ca si-a "pierdut", din nefericire, "sufletul", tinerii fug exact de mizeria pe care aceste personaje o creeaza in jurul lor acasa, mizerie ce sufoca definitiv cercetarea stiintifica si viata academica si universitara din Romania. Traficul de "creier stiintific", de "organ inteligent", sau pur si simplu de "carne tinara de tun stiintific", practicat de personajele false din asa-zisa cercetare stiintifica din Romania si din asa-zisele universitati romanesti, in coniventa si strinsa "cooperare internationala" cu omologi la fel de falsi "de peste hotare", este o mare afacere ilicita ce doboara cercetarea stiintifica. Una dintre cele mai eficiente cai de a confectiona astazi numeroase publicatii stiintifice maculate in reviste de "prestigiu international", cu "referenti" interesati, si "cotate la bursa ISI", este traficul de tineri si manipularea numelor de tineri pe aceste publicatii. Cu aceasta afacere ilicita isi confectioneaza impostorii stiintei romanesti, cu febrilitate si frenezie, maculatura publicistica ce le-ar putea justifica, in naivitatea lor, pozitiiile ilegitime. Este bine sa se stie totusi ca nimeni nu poate fi cercetator de duzina, nici cadru stiintific sau universitar de mina a treia, a patra, etc, la faimoasele centre stiintifice ale "vestului" daca nu are in jurul lui cel putin un "tinar" (sau o "tinara"), in falsa idee politica a infuziei de "singe proaspat". Orice tinar constituie, din pacate, un pretext

valabil in cercetarea stiintifica minora a statelor dezvoltate, tinar ce motiveaza, intr-un cerc vicious si auto-alimentat, si finantarea precara, si publicatiile ilizibile, si proiectele inconsistente, si "produsele finite" precum masteratele, doctoratele, post-doctoratele si multe alte "profesorate". Totul, din nefericire, sub un complex "dracula" de disperata mentalitate democratica. Tinerii din aceste state dezvoltate au vazut mai repede si mai bine falsitatea unor astfel de pozitii, si sint tot mai reluctanti in a intra in acest joc fals si pagubos, asa incit ramin de exploatat terenurile virgine, "africa inteligenta", "teritoriile negre", ca singura sursa de alimentare a acestor aberatii si nefericiri politice. Echipe de recrutori "dezvoltati" strabat teritoriile universitare si stiintifice ale Romaniei in razii inopinate pentru a prinde tineretul nativ cu "arcanul" la "oastea stiintifica". Este justificarea existentei lor false de cercetatori si universitari.

Impostorii din cercetarea stiintifica romaneasca, din academiile si universitatile Romaniei, atit cei din pozitii importante de conducere, confectionati politic, cit si "corul antic" al celor manufacturati social, sint intr-o continua disperare de a-si legitimizea totusi existenta, de a "intra in legalitate". In vederea implinirii acestei nevoi adinci, aceste personaje false sint intr-o continua cautare de a stabili criterii "obiective" de promovare, de legitimizare a pozitiiilor lor, o continua cautare de aparate automate care sa le acorde dreptul la astfel de pozitii, cautare de oglinjoare fermecate care sa le arate ca sint "justi", si ca sint legitimi. Umbletul zgomotos si febril dupa aceasta himera este probabil ultima activitate pe care o mai desfasoara cercetarea stiintifica romaneasca, universitatile si academiile romanesti, in existenta lor zbuciumata, si intr-un fel eroica, pe teritoriul Romaniei.

Cauzele

Cauzele acestei situatii dezastruoase din cercetarea stiintifica romaneasca rezida in mentalitatea retrograda si anti-sociala a politicianilor si managerilor de cercetare romani, in incapacitatea lor de a interpreta statutul acestui domeniu in contextul epocii actuale, in completa lor inadecvare la realitate, in incapacitatea lor de a avea o gindire pozitiva, aplicata, empirica, de tipul metodei stiintifice, in lipsa lor de exercitiu intelectual, si, in final, in deplina lor incompetenta si ignoranta. Toate aceste caracteristici regretabile isi fac efectul in asa-zisa politica a Romaniei in cercetarea stiintifica, ce duce consecvent la distrugerea domeniului.

Confuzia cercetare-productie. Politicienii Romaniei si managerii lor confunda pe deplin cercetarea stiintifica cu productia industrială, manufacturiera, agricola, etc, precum si cu activitatile comerciale si serviciile de tot felul. Cercetarea stiintifica este activitatea specifica, distincta si bine determinata prin care se produce stiinta la nivel social. Stiinta este suma cunostintele pozitive, adica a acelor cunostinte ce sint atit de probabile incit pot fi considerate, practic, ca fiind sigure, garantate. O cantitate uriasa de astfel de cunostinte a patruns de mult, in cursul istoriei, si continua sa patrunda, in uzul larg social, astfel de cunostinte au devenit si devin cunostinte populare, in special prin activitatea inginerilor, tehnicienilor, practicienilor, a popularizatorilor si vulgarizatorilor de stiinta. Restul de cunostinte, ramase inca in corpul traditional al stiintelor, precum si noile cunostinte dobindite in incercarile stiintifice recente, sint cunoscute sub numele specific de cunostinte stiintifice. Aceste cunostinte sint fundamentale, sau de baza, in masura in care ele se refera la principiile si legile stiintifice, sint aplicative sau aplicate, in masura in care ele vizeaza situatii de natura stiintifica particulare, si sint tehnice sau tehnologice, in masura in care sint suficient de maturizate pentru a prezenta un potential de transfer tehnologic catre productie. Ca urmare, si cercetarea stiintifica este de natura fundamentala (sau de baza, sau avansata), aplicativa sau aplicata, si tehnica (sau tehnologica, sau care vizeaza dezvoltarea tehnologica). Cercetarea stiintifica este o resursa imensa de cunostinte ce si-au dovedit si isi dovedesc in

continuare utilitatea sociala, pe cind productia, comertul, serviciile constituie realizarea practica a bunurilor fizice si a produselor de utilitate sociala. Aceste doua activitati fundamentale in viata socio-economica a oricarei colectivitati umane, cercetarea stiintifica si productia, in sens larg, sint profund distincte.

Este absolut necesar, data fiind confuzia grava ce se face in Romania in aceasta privinta, sa se constientizeze ca cercetarea stiintifica inseamna cunostinte stiintifice, pe cind productia inseamna produs fizic in sens larg (adica produs industrial, manufacturier, agricol, comercial, serviciu, etc). Cunostintele stiintifice sint produse de cercetarea stiintifica prin experimente stiintifice de laborator, prin imaginarea de teorii stiintifice si testarea lor, si sint oferite liber publicului larg prin publicatii stiintifice in cazul cercetarii stiintifice publice, sau angajatorului, in cazul cercetarii stiintifice private, sau cu regim de diseminare limitat. Productia, in sens larg, se face pe baza de proiecte de executie, plan de afaceri, si este oferita pe piata de catre agenti economici. Confundarea lor conduce la blocarea ambelor activitati. Introducerea, larg practicata de politica Romaniei, a termenilor economici in cercetarea stiintifica, precum cifra de afaceri, marfa, capital, pret, cerere si oferta, plan de afaceri, plan managerial, profit, impact economic, social, devize, facturi, etc, nu este numai profund improprie, intrucit astfel de termeni nu se aplica la cercetare, prin natura lor si prin natura cercetarii stiintifice, dar este profund daunatoare, intrucit blocheaza atat cercetarea, ce nu-si poate derula activitatile specifice in astfel de termeni, cit si productia, care, in fata unei astfel de politici aberante, poate incerca sa astepte, in mod eronat, ca cercetarea stiintifica sa ii indeplineasca misiunea.

Transfer tehnologic. Transferul tehnologic este activitatea prin care resursele oferite de cercetarea stiintifica sint folosite ca ingrediente de baza in productia bunurilor materiale de utilitate sociala. Transferul tehnologic se face de catre agenti economici, care preiau resursele de cunostinte stiintifice si tehnice din cercetarea stiintifica si le dezvoltă in sensul incorporarii lor in produse fizice, finite, comerciale, de piata. Transferul tehnologic este o activitate specifica a agentilor comerciali cu interes in tehnologiile avansate in special, implica investitii, analize de piata, eficientizare a costurilor, etc, toate acestea fiind activitati de natura economica, iar nu de natura cercetarii stiintifice. Transferul tehnologic se face de catre agenti economici, iar nu de catre cercetarea stiintifica. Acest fapt fundamental in dezvoltarea socio-economica a unei tari nu este inteles, acceptat sau promovat in Romania. In principal, transferul tehnologic se face prin privatizarea cercetarii stiintifice, prin dezvoltarea propriei cercetari stiintifice de catre agentii economici, sau prin tranzactionarea brevetelor de cercetare.

In masura in care Romania doreste sa se angajeze sincer pe drumul dezvoltarii socio-economice, atunci ea trebuie sa inteleaga ca este necesar sa cultive, promoveze si sa dezvolte cercetarea stiintifica, prin asigurarea infrastructurii, a echipamentelor (structurii) si a fondurilor de salarii (suprastructurii) de la buget, si sa cultive si sa promoveze agentii economici in directia preluarii de catre ei a resurselor de cunostinte tehnico-stiintifice oferite de cercetarea stiintifica. Legile Romaniei trebuie sa fie pozitive pentru agentii economici ai Romaniei, iar nu indreptate negativ impotriva cercetarii stiintifice din Romania. O politica ce distruge cercetarea stiintifica, precum cea practicata de Romania, distruge implicit si transferul tehnologic, si productia si dezvoltarea tehnologica, prin eliminarea resurselor de cunostinte stiintifice din care aceste activitati economice se alimenteaza.

Politicienii Romaniei abuzeaza frecvent de sloganul "relansarea economiei romanesti". "Economia romaneasca" nu mai exista de mult, sectorul economic de stat este tot mai redus in Romania, tendinta naturala este catre accentuarea sectorului economic privat, Romania este o tara deschisa economiile planetei, are o piata libera, iar afacerile economice ce se deruleaza pe teritoriul Romaniei, in masura in care au nevoie de incorporarea cercetarii stiintifice din Romania, si-o incorporeaza singure, nu cer de la cercetarea stiintifica sa se auto-incorporeze in ele. Prin "relansarea

economiei romanesti" politicienii Romaniei nu se adreseaza, din pacate, nici cercetarii stiintifice, nici agentilor economici. Prin aceasta formula goala ei vorbesc in gol. Acest slogan este gol de orice continut, intrucit nu se aplica la nimic, nu are nici o aplicabilitate. Este o formula pur teoretica, ideologica si demagogica. In acest context, tot ce ar putea face cu sens politica Romaniei in cercetarea stiintifica ar fi cultivarea cercetarii stiintifice astfel incit aceasta sa fie capabila, pe linga propria ei dezvoltare, sa si genereze cit mai multe firme, de stat sau private, de afaceri de tehnologie avansata, si sa sprijine aparitia si dezvoltarea unor astfel de firme, astfel incit ele sa lucreze profitabil. Din pacate, politica Romaniei este indreptata exact in directia opusa unui astfel de curs rational, Romania distrugindu-si si cercetarea stiintifica, si blocind totodata si aparitia afacerilor de tehnologii avansate.

Motivatia. Cercetarea stiintifica trebuie finantata de la buget, in principal prin institutii guvernamentale, deoarece ea produce cunostinte stiintifice ce sint valori de utilitate sociala generala, ele constituie resursele prin care se alimenteaza tehnologiile avansate si economia tehnologica avansata, ele sint substanta educatiei, instructiei si invatamintului stiintific, prin care se obtin stabilitate si superioritate sociale, tehnicile, metodele si procedurile specifice de natura stiintifica (metoda stiintifica) ofera capacitatea de a gestiona crize sociale, economice, financiare, militare, si, in fine, cu relevanta in epoca de astazi, cunostintele stiintifice asigura baza superioritatii militare si a protectiei sociale in lupta anti-terorista. Este absolut necesar sa fie subliniat ca mijloacele de lupta terorista sint in fond bazate pe produsul cercetarii stiintifice scapat de sub control, incluzind atit rezultate stiintifice si tehnice cit si personal tehnic si stiintific de inalta calificare, si ca, in consecinta, singura sansa de a contracara atacurile teroriste in aceasta epoca este apelarea la cunostinte stiintifice si tehnice adecvate, si la resursele umane calificate din cercetarea stiintifica.

Este important de asemenea de subliniat in acest context ca marile puteri ale lumii, precum SUA, motiveaza explicit finantarea cercetarii stiintifice prin suprematia militara si intelectuala. Mult prea adesea, sincer sau nu, dar eronat sigur, politicienii Romaniei invoca decalajul enorm stiintific si tehnologic in raport cu aceste mari puteri pentru a justifica renuntarea la cercetarea stiintifica in Romania. Aceasta pozitie politica este profund daunatoare, intrucit, daca Romania doreste sa traiasca in continuare, sa supravietuiasca, intr-o lume dominata de mari puteri industriale, financiare si militare, este absolut necesar ca ea insasi sa profeseze mijloacele stiintifice si tehnice pe care se bazeaza aceste mari puteri, pentru a avea cel putin un limbaj comun, o orientare comuna, o pozitie adecvata, pozitiva si constructiva, in acest context politic mondial. Renuntarea la stiinta si tehnologie ar insemna pentru Romania renuntarea la existenta pe aceasta planeta, cercetarea stiintifica condusa adecvat, propriu si corespunzator naturii ei, fiind vitala pentru Romania.

Este de asemenea de subliniat ca marile puteri se orienteaza in cercetarea stiintifica nu numai catre suprematia militara, dar si catre "suprematia intelectuala", o directie in care au sanse bune chiar si statele mici, inclusiv Romania, cu conditia sa conduca o politica adecvata in cercetarea stiintifica. Este de asemenea de notat, pentru politicienii Romaniei, ca superioritatea intelectuala, iar nu forta militara, este aceea ce guverneaza negocierile. Pe de alta parte, politicienii Romaniei trebuie sa inteleaga ca parteneriatul cu NATO este viabil si profitabil, atit pentru Romania cit si pentru NATO, in conditiile in care Romania vine in acest parteneriat si cu valori tehnice, stiintifice si intelectuale, nu numai cu o eventuala pozitie geo-strategica si loialitate politica. Similar, asocierea Romaniei cu UE isi creste valoarea, daca Romania prezinta un potential tehnic, stiintific, intelectual superior, ce constituie o garantie pentru, si din care pot deriva, o administratie rationala, o gestionare a cursului economic, un control social si o stabilitate sociala, valori europene esentiale. Finantarea cercetarii stiintifice nu este lasata in grija agentilor economici particulari nicaieri in tarile dezvoltate ale lumii, deoarece astfel de agenti economici nu sint, si nu pot fi, interesati in dobindirea de cunostinte stiintifice, intrucit astfel de cunostinte nu sint, si nu pot fi, o marfa pe piata. In tarile dezvoltate ale lumii cercetarea stiintifica este finantata practic in

totalitatea ei de catre stat, avindu-se in vedere dezvoltarea ei superioara, astfel incit ea sa prezinte atractivitate si pentru astfel de agenti economici, ce ar putea deveni atunci interesati in cumpararea si valorificarea in comun a rezultatelor unei astfel de cercetari. Din pacate, politica Romaniei in aceasta chestiune este opusa acestor practici curente, rationale si adecvate, a caror eficacitate este pe deplin confirmata.

Formule goale. Comanda sociala. In privinta cercetarii stiintifice politicienii Romaniei vorbesc si actioneaza impropriu, neadecvat, contradictoriu, nesincer, demagogic si agramat. Daca unii, adesea, depling decalajul tehnico-stiintific dintre Romania si restul dezvoltat al lumii, ca un pretext pentru renuntarea la cercetare stiintifica in Romania, multi altii, sau chiar aceiasi, la fel de adesea, formuleaza cerinte aberante cercetarii stiintifice, precum implicarea ei in economie, in societate, invatamint, arta, sport, cultura, politica, cercetare orientata, competitiva, pre-competitiva, industrială, inovativa, inventica, etc. Toate acestea sint formule goale, sau cel mult locuri comune, triviale, menite sa ascunda incompetenta si lipsa de sinceritate, si sa mareasca costurile social-politice false ale birocratiei si administratiei aberante. Cercetarea stiintifica se "implica" in toate acestea in mod natural, ea are o uriasa relevanta sociala, economica, intelectuala, culturala si civilizatorie, "implicarea" aceasta nu poate fi punct de program politic, decit daca nu se doreste cu orice pret sa se faca exercitii de nesinceritate, de zadarnicie, o gimnastica superflua, asa cum fac politicienii si managerii de cercetare romani.

Politicienii Romaniei trebuie sa inteleaga ca ei distrug cercetarea stiintifica din Romania printr-o politica profund gresita, ca trebuie sa inceteze de urgenta derularea unei astfel de politici, ca trebuie sa renunte la formule ideologice goale, sau cel mult banale, ne-efective, inoperante, de felul celor de mai sus, ca trebuie sa cultive, promoveze si dezvolte cercetarea stiintifica in Romania in conformitate cu natura acestui domeniu, iar nu sa o distruga, trebuie sa inteleaga si sa accepte ca, odata lucrurile imbunatatite, presupunind ca se vor redresa vreodata, nu putem sa cerem cercetarii stiintifice din Romania mai mult decit nivelul ei, decit posibilitatile ei reale, ca lucrurile, in aceasta privinta, trebuie privite in conformitate cu starea lor reala, si ca tot ce putem face este sa incercam re-asezarea cercetarii stiintifice in Romania pe fagasul ei normal si sa asteptam sa dea roade, asa cum a dat si in trecut, in conditii favorabile, si asa cum da in alte parti ale lumii unde conditiile favorabile sint asigurate.

O astfel de politica, relativ "economica" la prima vedere, ce nu implica agitatie verbala sau administrativa, nici retorica ideologica, nici initiative birocratice, nici verbozitate, ar fi deja o contributie enorma la statutul adecvat al cercetarii stiintifice, intrucit principiul de evolutie a cercetarii stiintifice, validat de dezvoltarea istorica, este proprietatea, adecvarea, contextului politic si deplina libertate de actiune. Acest principiu este asumat de statele dezvoltate inca din 1945, prin formularea lui explicita de catre Vannevar Bush : "scientific progress on a broad front results from the free play of free intellects, working on subjects of their own choice, in the manner dictated by their curiosity for exploration of the unknown" ("Science: the endless frontier", 1945, report to the president of the USA). Profesarea acestui principiu a condus aceste state la situatia lor actuala de superioritate, asa incit el constituie un exemplu cardinal de urmat si pentru politica Romaniei. Este de subliniat ca acest principiu nu prevede planuri, programe, contracte, rapoarte de executie, cifra de afaceri, etc, pentru cercetarea stiintifica, dimpotriva, el accentueaza miscarea intelectuala libera in explorarea necunoscutului.

Cu totul opus acestor orientari pozitive, constructive si eficiente, politicienii Romaniei profeseaza cu mult cinism culpabilizarea continua a cercetarii stiintifice din Romania, in modul agresiv caracteristic incompetentei, abuzului, fraudei si imposturii. Dictatura "democratiei" si teroarea "democratica" pe care politica Romaniei intelege sa le profeseze in cercetarea stiintifica, politizarea totala a domeniului, au dat si continua sa dea "rod": "rodul" este distrugerea cercetarii. Politica aberanta practicata de Romania in cercetarea stiintifica in trecut este continuata astazi

in forme monstruoase de ideologi falsi, de personaje "peceriste, uteciste si securiste" compromise, care nu vor sa accepte ca, in pozitile lor de politicieni si manageri de cercetare stiintifica, trebuie sa fie "servitori publici", trebuie sa se puna in slujba idealurilor democratice functionale ale unei societati moderne, in conformitate cu aspiratiile sociale legitime din actuala epoca, iar nu sa fie dictatori frustrati, revendicativi si nostalgici. Din pacate, se pare, totusi, ca in Romania "comunismul a invins definitiv la orase si sate", "dictatura proletariatului" se numeste acum "dictatura democratiei", ceea ce explica dezastrul in care se afla astazi tara, si odata cu ea cercetarea stiintifica si invatamintul de stiinta.

Diversiunea proiectelor si a competitiei. Politicienii si managerii de cercetare ai Romaniei sustin adesea in mod eronat ca statele dezvoltate si-ar derula cercetarea stiintifica pe baza de proiecte si competitie. Acest enunt este fals. Cercetarea stiintifica in statele dezvoltate ale lumii se deruleaza in principal in institutii guvernamentale si de stat (numite laboratoare nationale, institute, fundatii, consilii, etc), prin asigurarea bugetara a costurilor necesare infrastructurii, echipamentelor de cercetare si manoperei (adica a salariilor), a celorlaltor cheltuieli aditionale. Aceasta cercetare este publica sau guvernamentala, se finalizeaza cu rezultate stiintifice, care adesea (dar nu intotdeauna, nici in mod necesar) se regasesc in publicatii stiintifice libere, si se evalueaza periodic de catre experti profesionisti ai cercetarii stiintifice care fac recomandari asupra cursului ei viitor. Aceasta cercetare nu se desfasoara pe baza de proiecte, nici nu implica vreo competitie, alta decit competitia naturala profesionala pentru obtinerea unui rezultat stiintific bun, important, valoros. Principalul produs al acestei cercetari este rezultatul stiintific, iar nu publicatia stiintifica, desi rezultatele sint practic totdeauna comunicate, prezentate, publicate, etc, iar evaluarea acestei cercetari nu se face in directia redimensionarii ei, ci in directia unei eventuale reorientarii, re-asezari si, in special, in directia imbunatatirii administrarii ei. In aceste state dezvoltate, auditele nu se exercita niciodata asupra cercetarii in principal, ci intotdeauna asupra administrarii, organizarii, finantarii ei, spre deosebire de Romania, care vizeaza intotdeauna, in astfel de situatii, cercetarea stiintifica propriu-zisa si niciodata pe managerii si politicienii ei. Preocuparea principala a tuturor celor implicati intr-o astfel de cercetare este imbunatatirea ei, asigurarea resurselor umane de calitate superioara, cheltuirea eficienta a fondurilor de cercetare, totul in vederea obtinerii unor rezultate stiintifice superioare, adica a unor rezultate noi si corecte in domeniul stiintific. In aceasta cercetare principala a statelor dezvoltate ale planetei nu exista, si nici nu a existat vreodata, notiunea ca salariile sa fie obtinute prin competitie, asa cum practica, in mod distructiv, Romania in institutele ei nationale de cercetare stiintifica.

Statele dezvoltate ale lumii mai deruleaza o cercetare de mai mica anvergura, dar semnificativa calitativ, in universitati. Cadrele universitare in aceste locuri ale lumii au misiunea principala de a desfasura un invatamint, o instructie si o educatie stiintifica de calitate, ce asigura salariul lor, si, aditional, au si misiunea de a derula activitati de cercetare stiintifica. Pentru astfel de activitati de cercetare nu sint intotdeauna si pretutindeni prevazute fonduri, asa incit, fondurile destinate acestor cercetari sint adesea asigurate pe baza de proiecte, si chiar de competitie. Dar aceste proiecte si aceste competitii finanteaza cheltuielile de echipament, de mobilitate, sau de angajare a cercetatorilor temporari, de obicei studenti doctorali, sau post-doctorali. Salariile universitarilor care deruleaza activitati de cercetare sint asigurate de la buget, pentru activitatea didactica, nu prin astfel de proiecte de cercetare. Proiecte majore sint atribuite, deseori prin competitie, si institutiilor guvernamentale sau de stat, in care se desfasoara activitatea principala de cercetare, dar niciodata aceste proiecte nu contribuie la salariile cercetarilor permanenti, salarii ce sint asigurate de fonduri bugetare distincte. Fondurile obtinute pe baza de proiecte si competitie acopera aici, in principal, cheltuielile de echipament, de infrastructura, etc. In toate cazurile, proiectele si competitile de proiecte in cercetarea stiintifica sint destinate, in statele dezvoltate, costurilor aditionale de cercetare, si nicidecum salariilor.

Politicienii Romaniei si managerii ei de cercetare, desi fac adesea calatorii in statele dezvoltate ale lumii, nu sint capabili, din pacate, sa observe astfel de realitati, ba mai mult, vin in Romania si sustin aberatii flagrante referitoare la astfel de lucruri, ce nu au nici o legatura cu realitatea, si nu vor sa auda relatarile corecte ale cercetarilor autentici care au lucrat efectiv in sistemele de cercetare ale statelor dezvoltate, si care vorbesc, prin urmare, din proprie experienta.

Diversiunea universitara si academica. Statele dezvoltate ale lumii cultiva o cercetare universitara activa, cu indelungi traditii istorice. Romania, ca si celelalte tari ex-comuniste, nu are o traditie in cercetarea universitara, din motive istorice, dar are o foarte buna traditie de cercetare stiintifica avansata, cu rezultate notabile, cunoscute in toata lumea de foarte mult timp, in cercetarea stiintifica din institutele nationale. Cercetarea stiintifica este ierarhizata, conform disciplinelor si domeniilor ei diverse, in fruntea ei aflindu-se fizica, intrucit aceasta stiinta este matematizata in cel mai inalt grad (garantind astfel cunostinte pozitive asupra fenomenelor naturale) si avind cel mai mare impact social, prin energia nucleara, electronica, laser, materiale avansate, tehnici spectroscopice, comunicatii, calcul electronic, etc. In cercetarea stiintifica Romania este cunoscuta in lume in special prin prioritati internationale referitoare la calculatoarele electronice, laseri, prin contributiile notabile aduse la tehnologiile de comanda si control ale centralei nucleare de la Cernavoda, prin contributiile importante la cunostintele fundamentale, teoretice si aplicative, din domeniul fizicii atomice, nucleare, corpului solid, etc, toate dezvoltate pe platforma de cercetare stiintifica din domeniul fizicii si din domenii conexe (chimie, matematica, inginerie) de la Magurele-Bucuresti. Totodata, Romania a dezvoltat in cursul anilor o cercetare stiintifica importanta in domeniul chimiei, cu rezultate remarcabile in materiale, plastice, polimeri, in domeniul stiintelor ingineresti, al stiintelor tehnice, al electronicii, al matematicii, al biologiei, etc, atat in Bucuresti cit si in teritoriu, in importante centre stiintifice si tehnice precum Cluj, Iasi, Timisoara, etc. Toate aceste cercetari au fost obtinute in institutele de cercetare nationale ale Romaniei, care insa, acum, sint distruse de o politica dezastruoasa pe care Romania o practica in acest domeniu.

Printr-o politica antagonizanta, cu tehnici tipice de provocare si alimentare de conflicte sociale, Romania incearca, fara nici un succes, sa opuna, in mod abuziv, provocator, diversionist si anti-social, cercetarii stiintifice din institutele nationale o cercetare universitara pe care se grabeste sa o improvizeze la repezeala, intr-un mod total inadecvat, si fara nici o reusita bineinteles, in ideea ca imitind forme fara fond din statele dezvoltate, care de altfel ramin straine intelegerii ei, va reusi sa-si creeze o imagine aproximativa si acceptabila in lume. Printr-o activitate febrila de confectionare a unei imagini artificiale, lipsite de substanta, Romania a reusit astazi sa aiba mai multe universitati decit universitari, si mai multe centre de asa-zisa cercetare universitara decit cercetatori universitari. Aceasta activitate falsa si daunatoare nu este decit o activitate de imagine, care poate sa insele pe moment, dar nu poate insela in fond si pe termen lung. De altfel, viclenia politica, improvizatia, minciuna sint, din pacate, mult prea frecvente in Romania, si mult prea asumate si profesate. Cercetarea stiintifica universitara este un domeniu important, caruia trebuie sa i se dea in Romania toata atentia cuvenita, trebuie cultivata, dezvoltata, promovata, prin asigurarea resurselor umane cu experienta in cercetarea stiintifica, prin investitii in laboratoare universitare si echipamente de cercetare, prin degrevarea universitarilor de sarcini didactice excesive, etc. In nici un caz, diferentierea enorma de salarizare intre cadrele universitare, adoptata recent prin lege de Romania, si nici distrugerea institutelor nationale de cercetare nu vor conduce la o cercetare universitara valabila, din pacate.

Mai mult, Romania se mai afla si intr-o alta situatie curioasa. In fosta Uniune Sovietica cercetarea academica era importanta. Dar o cercetare de acest fel nu exista in Romania, din motive istorice. In celelalte tari ale fostului lagar socialist o astfel de cercetare exista in grade variabile. O astfel de cercetare academica nu exista practic in statele dezvoltate. Dupa evenimentele din 1990 Romania a ales, sub influente politice si pecuniar interesate, sa dezvolte o asa-zisa cercetare

academica, in special in Academia Romana, urmind strict modelul Uniunii Sovietice, cercetare ce si-a infiintat peste noapte cca 60 de institute, cu cca 4000 de salariati, si care, desi aceasta Academie este o institutie "autonoma si independenta", este finantata cu cca 25% din bugetul national al cercetarii. O asemenea situatie artificiala, falsa, este daunatoare, intrucit creeaza imaginea unei cercetari stiintifice de carton, confectionate cu masina politica, manufacturate, izvorite prin generatie spontanee, ca ciuperca dupa ploaie, ceea ce falsifica complet imaginea cercetarii stiintifice. Multe din asa-zisele institute de cercetare ale acestei academii se ocupa cu chestiuni frivole, comandate si controlate politic, precum "calitatea vietii", "teoria revolutiei", "politologie", "inteligenta", "totalitarism", multe paralele, conduse direct de politicieni, sau aflate sub influenta directa a politicianilor. Aceasta cercetare nu produce nici un rezultat notabil (nici nu ar avea cum, fiind depasita, improvizata si fara nici o legatura cu problemele de cercetare stiintifica actuale), dar in schimb alimenteaza si cultiva o imensa coruptie, abuzuri si fraude. Astfel, multi membri ai acestei asa-zise academii au o indemnizatie de membru, un salariu de merit, un salariu de director sau cercetator bugetar in institutele academiei, in institute nationale, o norma (sau mai multe) de profesor universitar, si, in plus, pensia, intrucit multi sint pensionari. Toate aceste venituri provin de la bugetul de stat, ceea ce este o risipa si o situatie ilicita de diferentiere sociala artificiala. In particular, nu exista nici un exemplu in lume in care un membru al unei organizatii independente sa fie platit din bani publici numai pentru ca este membru al unei astfel de organizatii. Academia Romana este unica in aceasta privinta. Si se declara, din pacate, si "nemuritoare".

Diversiunea UE si cooperari internationale. Cercetarea comunitara derulata in cadrul UE are un buget de numai 5% din bugetul de cercetare stiintifica al statelor membre. Ca urmare, aceasta cercetare comunitara este o cercetare minora si mediocra, de amatori, asa incit cerinta de "integrare" a cercetarii stiintifice romanesti in aceasta cercetare comunitara este o cerinta pur politica, fara nici o aplicabilitate. Cercetarea stiintifica romaneasca este de mult integrata in cercetarea stiintifica internationala si mondiala, prin rezultatele obtinute in decursul timpului, prin cooperarile dezvoltate, prin publicatii stiintifice, iar cercetarea europeana nu este nici ea "integrata" in cercetarea comunitara, si nici nu are cum sa se integreze. Este imposibil sa se ceara unei cercetari stiintifice importante, majore, desfasurate cu un buget important, sa se alinieze si sa se integreze unei cercetari minore cum este cercetarea comunitara, cu atit mai mult cu cit aceasta cercetare comunitara este politizata la extrem, este guvernata de birocratie, de o verbozitate goala, de lobby si loterie. Liderii cercetarii comunitare nu sint cunoscuti in stiinta, multi nici nu au o formatiune profesionala de natura stiintifica, temele de asa-zisa cercetare comunitara nu deriva din corpul stiintei, ci, din pacate, dintr-o viziune politica mediocra, improprie stiintei. Cercetarea comunitara este un fals derulat in numele cercetarii stiintifice. In 2004 Romania a primit inapoi \$5 milioane din cei \$15 milioane pe care ii ofera anual cercetarii comunitare, de unde se poate vedea ca aceasta cotizatie este stabilita fara o analiza realista a unor planuri de cercetare.

Un alt slogan politic al politicianilor si managerilor de cercetare din Romania este cooperarea internationala. Cercetarea stiintifica produce in mod natural cooperare internationala, ce trebuie cultivata, sprijinita, promovata, dezvoltata, dar cooperarea internationala nu poate fi impusa, intrucit nu oricine poate coopera cu oricine in cercetare, nici oricum, nici oricind. Cercetarea stiintifica trebuie dezvoltata, si atunci ea va produce in mod natural si cooperari internationale, asa cum a produs in decursul timpului cercetarea stiintifica romaneasca, dar nu se va face niciodata cercetare de calitate prin simpla impunere a cooperarilor, nationale sau internationale. Cercetatorii comunica in mod natural intre ei, si, in urma acestor schimburi de idei, pozitii, opinii, se nasc cooperarile in cercetare. Cercetarea stiintifica nu este o munca de rutina, o cooperativa cu proceduri cuantificabile, ce-ar putea fi multiplicata prin cooperare, sau devansate prin marirea numarului de "muncitori" ("daca 1 muncitor sapa o groapa de 1m cub intr-o ora, 60 de muncitori nu vor sapa acea groapa intr-o secunda"). Accentuarea politica a cooperarilor in cercetare, si

chiar conditionarea proiectelor de cercetare de numarul si amploarea cooperarilor internationale, cum se practica in Romania, sint menite in fapt sa ascunda turismul stiintific, un exemplu tipic fiind asa-numitele conduceri internationale multiple de doctorat, masterat, etc. Politicienii Romaniei trebuie sa accepte ca cercetarea stiintifica este un domeniu socio-profesional distinct, bine conturat, cu propriile lui caracteristici, norme, legi, cu propria lui dinamica si logica, un domeniu ce nu poate fi configurat prin politici impropii. De aici, esecul politicianilor si managerilor de cercetare din Romania, in comparatie cu cercetarea stiintifica romaneasca ce continua sa existe, desi cu enorme dificultati.

Diversiunea scientometrica. Politicienii si managerii de cercetare din Romania cred, in mod eronat, ca valoarea stiintifica a cercetarii ar fi data de cantitatea publicatiilor stiintifice si de numarul de citari. Aceste doua note accidentale cercetarii stiintifice sint masurate de un factor numit "de impact", promovat de catre o companie comerciala numita ISI Thomson din Philadelphia, USA, ce pretinde ca isi bazeaza teoriile pe o stiinta ipotetica numita scientometrie. In fapt, ISI Thomson face publicitate comandata de case de editura si de institutii de cercetare stiintifica interesate, si, totodata, face cu aceasta ocazie si publicitate nesolicitata multor cercetatori, institutii de cercetare, jurnale stiintifice, prin publicarea listelor de publicatii, ceea ce este o activitate ilegala. Prin aceasta activitate comerciala ISI Thomson falsifica relevanta cercetarilor stiintifice, confectioneaza, manipuleaza si distorsioneaza imaginea publica a cercetatorilor si a rezultatelor cercetarii si practica o agresiune neacceptabila asupra cercetarii stiintifice. De altfel, ISI Thomson, factorul de impact si scientometria sint folosite extrem de limitat in statele dezvoltate, exclusiv pentru a avea un reper, de altfel discutabil, asupra costurilor si eficientii unor cercetari stiintifice. Ca in multe alte erori grave pe care le profeseaza, politicienii si managerii cercetarii romanesti absolutizeaza si in acest caz o improprietate, asumindu-si inca o data o pozitie complet singulara in lume. De altfel, "conceptia ISI" ramine in Romania la nivel exclusiv declarativ, fara nici o aplicatie practica semnificativa. Cum de altfel si in cercetarea comunitara a UE, unde nu este aplicata de loc, desi comisarii politici de cercetare comunitara ai UE o enunta cu multa vigoare ideologica si propagandistica, si cu mult militantism. Acesti comisari, ei insisi, nu au "nici un ISI".

Un numar excesiv de publicatii stiintifice demonstreaza ca subiectul nu a fost abordat corect, sau ca rezultatele sint gresite, sau incomplete, in orice caz arata o cercetare ebosata, esuata in fapt. Cazurile fericite sint cele copiate copios, compilate asiduu, fara nici o nota de originalitate, de nou si corect in stiinta. Un numar excesiv de citari arata ca ele sint impropii, adica nu au legatura cu subiectul, sau, in cazul in care sint proprii, arata ca rezultatul citat este in fond imperfect, eronat. In toate aceste situatii, scientometria si factorul de impact nu reflecta decit sub-valoarea stiintifica, si legitimeaza, in fapt, impostorii in cercetarea stiintifica. "Vioara nu este instrumentul muzical la care se bate toba pe spate", ci are cu totul alta logica. Aceasta improprietate este tot ce poate spune scientometria despre cercetarea stiintifica si rezultatele ei. Din pacate, profesionisti onorabili ai cercetarii stiintifice din Romania, respectabili dar naivi, fac frecvent confuzia scientometrica, din incercarea legitima si disperata de a opri ascensiunea si invazia impostorilor in cercetare, fara sa vada insa ca blocarea impostorilor este o chestiune politica, nu profesionala. (Profesional impostorii sint blocati chiar de ei insisi).

Statutul ilegitim. Pe impostorii ajunsi in mod ilicit in pozitii profesionale, manageriale si politice importante in cercetarea stiintifica romaneasca, in mediile academice si universitare din Romania, ii roade, ii "seaca", statutul lor de ilegimitate, de pozitie falsa, frustrarile lor de ne-, anti- sau pseudo-stiintifici. Cel mai simplu, publicul larg poate vedea acest lucru la televizor, in nesiguranta cu care astfel de personaje incearca sa vorbeasca, in rarele, si nefericitele, ocazii cind nu pot evita publicul, in precaritatea capacitatii lor de comunicare logica, in afectele sistemului lor de comunicare verbala. Pentru a-si remedia "boala", astfel de personaje cauta frenetic stabilirea

definitiva a unor liste absolute de criterii obiective ce le-ar justifica pozitiile stiintifice false, si le-ar garanta promovari suplimentare pe pozitii superioare. Natural, ei cauta o himera. Ei au auzit, au mirosit, cite ceva, dar nu stiu, nu inteleg, nu-si amintesc ce li s-a spus, aratat, oferit si-au refuzat. Profesionistii autentici din cercetarea stiintifica, universitarii de vocatie autentica, nu sint preocupati de astfel de criterii de promovare profesionala contrafacuta, criteriile sint chiar ei insisi si activitatea lor. Valorile stiintifice, profesionale, manageriale si politice in cercetarea stiintifica, universitati si mediile academice sint chiar ei, acesti profesionisti, si rezultatele lor profesionale. In general, inventarierea activitatii profesionale in aceste domenii se face dupa rezultatele stiintifice, dupa publicatiile stiintifice, comunicările stiintifice, prezentările publice ce contin aceste rezultate, curriculum vitae, iar in cazul profesorilor, dupa calitatea produsului lor - elevul, absolventul. Este o iluzie sa se incerce conducerea perfectiunii in cercetare si invatamint pina la limitele ei imposibile, sa fie alterata natura unor astfel de activitati dupa "concepte" metafizice ale unora sau altora, este hilar sa fie confectionate cercetarea stiintifica si actul pedagogic dupa propria pozitie improprie a impostorilor de stiinta. Caci, or stiintificii sint autentici, si atunci ei stiu ca este imposibil sa se formuleze astfel de criterii fixe, absolute si universale, or sint impostori, si atunci orice criteriu ar formula e viciat si vicios.

Desigur, cei mai insetati de dreptate sint vinovatii. Ei ar dori sa rastoarne actuala piramida falsificata a pozitiilor profesionale din cercetarea stiintifica, universitatile si academiile Romaniei, si sa re-aseze aceasta piramida, de data asta cu ei in virf inasa, sau, cel putin, ceva mai sus decit actualele lor pozitii. "Cine judeca pe cine?" este strigatul de lupta in acest razboi jalnic din cercetarea stiintifica, universitati si academii, in Romania. "Sa fiu respins, dar pe baza unei judecati obiective, iar daca sint admis, atunci fiti siguri ca judecata a fost obiectiva", aceasta este formula curenta in Romania in aceasta chestiune. Din pacate, nu aceasta este calea. Solutia este de natura pur politica. Tot ce se poate face cu sens in aceasta directie, si ar fi de un profit enorm, este sa se elimine masurile politice improprii in cercetarea stiintifica, invatamintul universitar si viata academica, si sa se instaureze o politica adecvata in aceste zone. Consecinta imediata ar fi eliminarea naturala a impostorilor, si asezarea pe pozitii profesionale naturale, acceptata majoritar, si acceptabila, intrucit ar fi dreapta, convingator de "dreapta". Impostorii din stiinta romaneasca se hranesc, isi trag seva, substanta, se alimenteaza din mizeria si dezastrul produse de un buget cu totul insuficient al cercetarii stiintifice in Romania, din asa-zisele legi si norme legale contradictorii, inoperante, aberante, imposibile in ineptia lor, din normele administrative si contabil-financiare pe care, in agramatismul lor, nimeni nu le intelege, din coruptia, abuzurile si fraudă generalizate, practicate in acest domeniu in Romania de catre asa-zisele autoritati de stat, din confuziile, formulele goale si sloganurile manageriale, din sistemul de competitie si proiecte in cercetarea stiintifica, de absentă, prin lege, a salariilor, din gestionarea, administrarea, evaluarea, derularea, monitorizarea si receptionarea asa-ziselor programe de cercetare stiintifica nationale, unde "infloresc" traficul de influentă, cistigurile ilicite si falsificarea cercetarii stiintifice. Toate aceste chestiuni sint de natura pur politica, si numai politica poate sa le elimine. Cind nu vor mai avea "obiectul muncii lor", nici toate aceste surse de venituri ilicite, impostorii din cercetarea stiintifica romaneasca isi vor pierde "interesul" pentru stiinta, profesie, cercetare si manageriat de cercetare, si vor "cadea" de pe piramida puterii precum uscaturile. Similar, universitarii aflati in functii si pe pozitii importante in universitatile din Romania se "alimenteaza" exclusiv din venituri ilicite extorcate de la populatia studenteasca. Masuri hotarite in eradicarea acestei plagi sint si aici de natura exclusiv politica. Cind vor vedea ca nu mai pot lua mita profesorală, spaga universitara si ciubucul academic, astfel de personaje vor gasi subit profesoratul neinteresant, invatamintul obositor, si se vor stinge apoteotic, lasind in urma lor o dira de lumina neagra.

Romania este, din nefericire, un popor teoretic. In loc sa munceasca, romanii numara muncile si fac teorii despre munca. In loc sa faca afaceri, romanii formuleaza teorii despre cum se fac

cele mai bune afaceri. In loc sa administreze, romanii dau lectii despre care este cea mai buna administrare si cea mai buna politica. Frustrati de o istorie ce nu le-a oferit nici cuceriri, nici prazi de razboi, nici constructii socio-politice, romanii, nesatisfacuti, se compenseaza cu tintarul si cu strategii pe hirtie. Cu "sportivii nostri", si cu "tinerii cercetatori romani" ce fac tot felul de ravagii stiintifice, desigur "peste hotare". Cu "vitejii nostri", cu toti cei, atitia, care erau cit pe-aci sa capete premiul Nobel, dar pe care i-a "mincat concurenta straina". Invinsi, in fond, romanii isi gasesc debuseul in vis. Romania este o "tara de vis", in sensul ca ea este un popor oniric. Romanii sint bolnavi de boala competitiei, a celui mai bun, a clasificarilor, a ierarhiilor, a pronosportului, a jocurilor de noroc. Romania este un popor de premianti, are obsesia reusitei. Aceasta viziune sportiva de popor de pe podul Grant a patruns inevitabil si in cercetarea stiintifica. (Si Parisul a fost in fond cucerit de "francezi"). Scientometria si factorul de impact ofera, din pacate, pseudo-cercetatorilor romani frustrati potolirea setei lor de absolut, de paradox, de "primul intre egali". Cu scientometria si factorul de impact cercetatorul roman are impresia ca a "reusit" totusi ceva, ca nu a "trait degeaba" in aceasta lume. Singur coeficientul de inteligenta le-a ramas romanilor si cercetatorilor romani inca strain, in portofoliul lor de jocuri sportive, lucru ce pare de inteles. Romania este un popor meta-existential, ea traieste intr-o lume virtuala. Romanii nu traiesc, ei cred numai ca traiesc.

Romania nu exista, exista doar ideea de Romania. Iar aceasta mentalitate complet inoperanta este potentata si exponentiata de politicienii si managerii Romaniei.

Masuri

In fata situatiei dezastruoase in care se afla cercetarea stiintifica din Romania, ca urmare a politiciii profund gresite, anti-stiintifice si anti-sociale, pe care politicienii si managerii de cercetare din Romania o practica deliberat, cu metoda si consecventa, se impun o serie de **masuri si proceduri**. Astfel de masuri nu trebuie indreptate in mod necesar si programatic catre redresarea cercetarii stiintifice in Romania, deoarece o astfel de redresare, daca, si cind, va aparea, tine de logica interna a acestei cercetarii stiintifice in sine, iar parerile si opiniile in privinta redresarii cercetarii stiintifice sint mult prea diverse si diferite, nu numai in Romania dar si in alte parti ale lumii, pentru a reusi o viziune consistenta. In particular, publicul larg, societatea, cercetatori si politicieni ai cercetarii din statele dezvoltate ale lumii resimt adesea o anumita insatisfactie cu cercetarea stiintifica proprie, si avanseaza adesea o serie de masuri ce nu par sa-si dovedeasca intotdeauna roadele, si sa raspunda asteptarilor. Cea mai buna, si eficienta, "politica" in cercetarea stiintifica pare a fi existenta unor cercetatori activi, competenti, care sa aiba sansa unui climat politic si managerial favorabil in cercetarea stiintifica. Dar o astfel de "politica" este, din pacate, destul de vaga in determinarile ei practice, asa incit nu poate fi acceptata decit ca un deziderat general. Tinta principala a unor masuri practice si operative in organizarea si administrarea cercetarii stiintifice in Romania trebuie sa fie eliminarea, renuntarea radicala, definitiva, a politiciii dezastruoase in acest domeniu, incercarea sincera, hotarita de a schimba mentalitatile retrograde ce genereaza cauzele politiciii dezastruoase. In fata politiciii dezastruoase a Romaniei in cercetarea stiintifica exista o singura masura: "stop dezastrul!" Intr-un mod naiv, cea mai buna politica de cercetare stiintifica in Romania ar fi interzicerea politicienilor si managerilor de cercetare de a se mai atinge de cercetarea stiintifica, de a mai lua decizii, de a mai impune legi, directive, norme, reguli si ordine in cercetare. Lasata in voia unui buget chiar cu totul insuficient, asa cum este el acum, dar eliberata de agresiunea si actiunea distructiva a politicienilor si managerilor, cercetarea stiintifica din Romania ar avea mult mai mult succes, in comparatie cu distrugerea la care este supusa acum. Un exemplu in aceasta directie este asa-numita lege a cercetarii, adoptata recent de

Romania, ce nu contine decit vorbe goale, clasificari inepte, inoperante, generalitati inaplicabile, dar si prevederi precise de distrugere a cercetarii (precum finantarea "nucleu" geometric-regresiva). Nu exista nici un stat in care cercetarea stiintifica sa aiba o "lege", cu exceptia Romaniei! Data fiind situatia de dezastru in Romania, o lista de masuri adecvate in domeniul cercetarii stiintifice nu ar trebui sa contina "ce trebuie facut", ci mai degraba ce "nu trebuie facut". Nimic din ceea ce se face acum in organizarea si administrarea cercetarii stiintifice romanesti nu ar trebui facut, totul ar trebui interzis. In raport cu situatia existenta, cea mai adecvata politica in cercetarea stiintifica din Romania este astazi o anti-politica, singura ce ar putea asigura o oarecare supravietuire. Masurile ce se impun in fata dezastrului din cercetarea stiintifica romaneasca sint masuri "negative".

Suspendarea actualei legislatii. Romania trebuie sa suspende de urgenta actuala legislatie in cercetarea stiintifica, in particular asa-numitul plan national de cercetare, "nucleul" geometric-regresiv, prevederile legii contabile-financiare cu relevanta in cercetare, statutul de agenti economici al institutelor nationale de cercetare, plata cotizatiilor politice de cercetare la UE si la celelalte organizatii internationale.

Regimul normativ de urgenta. Simultan, Romania trebuie sa asigure in regim de urgenta si tranzitoriu o finantare bugetara de baza, complet acoperitoare a cheltuielilor de cercetare stiintifica.

Reorganizarea. Simultan, Romania trebuie sa procedeze in regim de urgenta la inventarierea precisa, completa si transparenta a tuturor institutiilor ei de cercetare stiintifica, incluzind institute, centre, laboratoare, companii, colective, echipe, academii, etc, chiar a cercetatorilor individuali, in vederea cunoasterii exacte a capacitatilor de cercetare, a resurselor umane si materiale, a starii acestora, a experientei, capabilitatilor si a orizontului de functionalitate. Acest inventar trebuie sa stea la baza unei reorganizari profunde, ce trebuie sa vizeze in primul rind re-valorificarea potentialului existent in cercetarea stiintifica romaneasca, incadrarea ei intr-o cit mai mare masura in cursul autentic de cercetare stiintifica, inscrierea cit mai apropiata in cursul cercetarii internationale, reorientarea in directii functionale, totul, desigur, conform cu starea naturala posibila. Este evident ca o astfel de analiza organizatorica nu poate fi facuta decit de profesionisti ai cercetarii stiintifice, intrucit o astfel de activitate presupune metoda stiintifica, profesionisti care trebuie de urgenta convocati si asamblati intr-o comisie nationala de analiza, in vederea colectarii propunerilor de masuri organizatorice si administrative in cercetarea stiintifica romaneasca, si a implementarii practice a unei astfel de reorganizari.

Repere fundamentale. Concluziile esentiale ale unei astfel de restructurari si reorganizari trebuie sa fie bugetul 0.8% pentru cercetarea stiintifica in Romania, eliminarea sistemului dublu in cercetarea stiintifica, eliminarea coruptiei, abuzurilor, fraudei, birocratiei si impostorilor in cercetare, eliminarea politicianilor si a managerilor de cercetare ne-stiintifici, contrafacuti, "politrucati", o legislatie simpla si adecvata naturii acestui domeniu, limpezirea relatiilor internationale ale Romaniei in cercetarea stiintifica, si trecerea de urgenta la re-edificarea invatamintului de stiinta in Romania.

Toate aceste masuri sint perfect posibile, exista in Romania (mai exista!) profesionisti ai cercetarii ce pot formula si implementa astfel de masuri. Trebuie insa subliniat ca o astfel de actiune este strict de natura politica, si reusita ei este conditionata de succesul politicii Romaniei de a ajunge la profesionistii cercetarii stiintifice si de a-i motiva in asumarea unei astfel de misiuni.